

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทำการวิจัยผลของการสร้างภาพยนตร์
สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องคานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ของการสร้าง
ภาพยนตร์ และเนื้อหาของภาพยนตร์ โดยใหญ่ที่มีความรู้เกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์
คอยแบบสอบถาม ได้แก่ อาจารย์สอนประจำในแผนกวิชาโสตทัศนศึกษา 4 คน และ
นิสิตชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูงและปริญญาโท 20 คน ที่เรียนวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์
แล้ว ตามหลักสูตรการศึกษาของแผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2516 และการนำภาพยนตร์ไปใช้สอนกับนักเรียน ระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 2 ของโรงเรียนทวีวัฒนา อำเภอคลองจีน กรุงเทพมหานคร
90 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน กลุ่มที่ 1 ภาพยนตร์ 1 ครั้ง กลุ่ม
ที่ 2 ภาพยนตร์ 2 ครั้ง และกลุ่มที่ 3 ภาพยนตร์ 3 ครั้ง แล้วทำข้อทดสอบเกี่ยวกับ
เนื้อหาในภาพยนตร์ โดยใช้ข้อทดสอบชุดเดียวกัน และหลังจากดูภาพยนตร์แล้ว 4
วัน ก็ทำการทดสอบอีก 1 ครั้ง เพื่อวัดความจำของการเรียนจากภาพยนตร์

ผลจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับขบวนการเทคนิคในการสร้างและเนื้อหาของภาพยนตร์
วิทยาศาสตร์เรื่องคาน

(1) ภาพของไตเติล (Title) ขนาดของตัวอักษรและ
ภาพตอนจบ (Ending) อาจารย์เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ภาพซ้อน (Superimposition)
อยู่ในเกณฑ์พอใช้ นิสิตมีความเห็นว่า ขนาดของตัวอักษรดีมาก ภาพของไตเติล ภาพ
ซ้อนและภาพตอนจบอยู่ในเกณฑ์ดี

(2) การให้แสง (Exposure) และความชัดของภาพ (In - focus) อาจารย์เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และนิสิตเห็นว่าการให้แสง และ โฟกัสของภาพดี

(3) เทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์เกี่ยวกับการสายกล้อง (Pan), medium shot, close up, follow up และความนิ่งของกล้อง อาจารย์เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก การประกอบภาพ (Composition), zoom in, zoom out, long shot และ animation อยู่ในเกณฑ์ดี นิสิตเห็นว่าการประกอบภาพ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนเทคนิคการถ่ายทำอื่น ๆ อยู่ในเกณฑ์ดี

(4) การตัดต่อภาพอาจารย์และนิสิตเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

(5) เพลงประกอบและคำบรรยายอาจารย์และนิสิตเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

(6) ฉากและยูสแสดงประกอบ อาจารย์และนิสิตเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

(7) เนื้อหาวิชาในภาพยนตร์ในแง่การสอน การนำเข้าสู่บทเรียน ความเป็นมาของงาน ตัวอักษรที่ปรากฏ ความเหมาะสมกับระดับชั้น ความเหมาะสมกับวัยและความสามารถ ความเข้าใจในเนื้อหาของภาพยนตร์ ความยาวของเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา ความละเอียดของเนื้อหา เสียงบรรยาย คณิตรีประกอบ และการสรุปเนื้อหา อาจารย์เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี การยกตัวอย่างประกอบ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก นิสิตเห็นว่าความเหมาะสมกับระดับชั้นและการยกตัวอย่างประกอบดีมาก นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ดี

2. เกี่ยวกับการนำภาพยนตร์ไปใช้สอน การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งแรก ระหว่างกลุ่มที่ 1 และ 2, กลุ่มที่ 1 และ 3, และกลุ่มที่ 2 และ 3 โดยใช้ t -test ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ 58 ผลปรากฏว่า

(1) นักเรียนกลุ่มที่ดูภาพยนตร์ 2 ครั้ง เรียนได้ดีกว่านักเรียน

- กลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 1 ครั้ง
- (2) นักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 3 ครั้ง เรียนไต่คี่กว่านักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 1 ครั้ง
- (3) นักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 3 ครั้ง เรียนไต่คี่กว่านักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 2 ครั้ง

3. การทดสอบความจำหลังจากภาพยนตร์แล้ว 4 วัน ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบโดยใช้ t -test ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 และชั้นแห่งความเป็นอิสระ 58 ผลปรากฏว่า

- (1) นักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 2 ครั้ง มีความจำคี่กว่านักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 1 ครั้ง
- (2) นักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 3 ครั้ง มีความจำคี่กว่านักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 1 ครั้ง
- (3) นักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 3 ครั้ง มีความจำคี่กว่านักเรียนกลุ่มที่ถ่ายภาพยนตร์ 2 ครั้ง

ข้อเสนอแนะ

การสร้างภาพยนตร์เพื่อการศึกษา สำหรับวิชาเฉพาะในแต่ละสาขาวิชา ควรจะได้รับการส่งเสริมทั้งทางค่านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตภาพยนตร์ ตลอดจนเทคนิคและขบวนการสร้างภาพยนตร์ เพื่อการศึกษา จากผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา นักโศกทัศน์ศึกษา ครูผู้สอน ได้หันมาสนใจสนับสนุนการสร้างภาพยนตร์เฉพาะสาขาวิชามากขึ้น ไม่เฉพาะแต่ภาพยนตร์สำหรับสอนวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น ทางค่านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วรรณคดี และศาสตร์สาขาอื่น ๆ ก็ควรสนับสนุนด้วย เพราะภาพยนตร์เฉพาะวิชานั้น ช่วยให้นักเรียนสนใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และครูผู้สอนจะได้ใช้ภาพยนตร์สอนอย่างเต็มที่ ตรงเป้าหมาย ภาพยนตร์การศึกษาที่สร้างขึ้น ครูผู้สอนควรมีบทบาท

และส่วนร่วมในการสร้างค่าย เพื่อจะได้ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับระดับชั้น ภัย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่ได้ดีกว่าผู้อื่น

ในการนำภาพยนตร์ไปใช้สอน จากการวิจัยพบว่าความถี่ในการดูภาพยนตร์ (จำนวนครั้งที่ดู) ถ้ายิ่งมากขึ้นเท่าใด ผลการเรียนรู้ก็ยิ่งดีมากขึ้นตามด้วย กล่าวคือ การดูภาพยนตร์ 3 ครั้ง ผลการเรียนรู้ดีกว่าการดูภาพยนตร์ 2 และ 1 ครั้ง และการดู ภาพยนตร์ 2 ครั้ง ผลการเรียนรู้ดีกว่าการดู 1 ครั้ง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้นักเรียน ได้เรียนจากภาพยนตร์โดยให้ดูมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นรายละเอียด ค้าง ๆ จากภาพยนตร์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะภาพยนตร์เป็นภาพที่เคลื่อนไหว อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ต้นจนจบ อาจจะมีบางครั้งหรือบางตอนที่นักเรียนดูไม่ทัน จึงควร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ดูภาพยนตร์เรื่องเดิมอีกเป็นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3

ในการวิจัยเกี่ยวกับภาพยนตร์การศึกษา ต่อไปควรจะวิจัยว่าความถี่ใน การดูภาพยนตร์ (จำนวนครั้งที่ดู) ก็ครั้งจึงจะให้ผลในการเรียนมากที่สุด.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย